

Alkotmánybíróság

A Miskolci Járásbíróság,
mint elsőfokú bíróság

Miskolc,

Dózsa György út 4.
3525

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1265-0/2018</u>	
Érkezett: <u>2018 AUG 14.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>1</u>
Tárgy: <u>9 db</u>	

EREDETI

Miskolci Járásbíróság	
Hiv. szám: 38.B.271/2018	
Tárgy: alkotmányjogi panasz	
Érkezett: <u>2018 AUG. 07</u>	
Mű. <u>3 Mű. - db</u> <u>60162</u>	
Ez a mű: <u>alkotmányjogi panasz / kérelmek /</u>	
Ez a mű: <u>alkotmányjogi panasz / kérelmek /</u>	
Ez a mű: <u>alkotmányjogi panasz / kérelmek /</u>	
Ez a mű: <u>alkotmányjogi panasz / kérelmek /</u>	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[1] Alulírott, [REDACTED] a fenti szám alatt folyamatban lévő eljárásban, törvényes határidőn belül, figyelemmel az Abtv. 27. §-ára

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjeszték elő a Miskolci Törvényszék 3.Bf.231/2018/4 szám alatt, valamint a Miskolci Járásbíróság 38.B.271/2018/2 szám alatt meghozott határozatával szemben. A Miskolci Törvényszék végzésének kézhezvételi időpontja: 2018. június 08.

[2] Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg azt, hogy a Miskolci Törvényszék 3.Bf.231/2018/4 szám alatti, valamint a Miskolci Járásbíróság 38.B.271/2018/2 szám alatti határozatának meghozatala során megsértette Magyarország Alaptörvényének a rendelkezéseit és azt semmisítse meg.

[3] Magyarország Alaptörvényének érintett rendelkezései értelmében:

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXVIII. cikk:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

[4] Hamis tanúzás büntette miatt emeltem pótmagánvádat [REDACTED] al szemben. A Miskolci Járásbíróság a 38.B.271/2018/2 szám alatt meghozott végzésében a [REDACTED] pótmagánvádló – jogi képviselője – által benyújtott pótmagánvádat elutasította, arra hivatkozással, hogy a hamis tanúzás bűncselekményének sértettje nem lehet

ü 1

magánszemélye, mivel az az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények között került szabályozásra, így annak nem tekinthető a kérelmező sértettjének.

[5] A Miskolci Járásbíróság végzésével szemben – jogi képviselőmön keresztül – fellebbezéssel éltem, amely fellebbezésben kifejtésre került, hogy – visszautalva már a vádindítvány [17]-[22] pontjaira – hogy önmagában az a körülmény, mely szerint az adott bűncselekmény az igazságszolgáltatás rendje elleni bűncselekmények között került elhelyezésre, nem zárja ki azt, hogy a hamis tanúzás büntetnének – a jogirodalomban is ismerten és elismerten – több jogi tárgya is legyen, amelyből következőleg az adott bűncselekmény büntető törvénykönyvben való elhelyezése nem jelenti azt, hogy annak sértettje nem lehetek.

Ugyancsak kifejtésre került, hogy a pótmagánvádas eljárás „alapját” képező „sértetti kategória” vizsgálata során nem a büntető törvénykönyv, hanem a büntető-eljárási törvény rendelkezéseiből kell kiindulni, amely jóval tágabban fogalmazta meg a sértett fogalmát. A vádindítvány benyújtásakor valamint annak elbírálásakor hatályos régi büntetőeljárási törvény (1998. évi XIX. törvény, a továbbiakban: régi Be.) 51. § (1) bekezdése adta meg a sértett fogalmát, amely értelmében sértett az, akinek jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.¹ Az eljárás törvény értelmében a sértett fogalma jóval tágabb körben került megfogalmazásra, mint a büntető törvénykönyv szerkesztése során alkalmazott jogi tárgy kategóriája.

[6] A fellebbezés folytán eljáró Miskolci Törvényszék 3.Bf. 231/2018/4 szám alatt meghozott végzésével a Miskolci Járásbíróság vádindítványát elutasító végzését – annak helyes jogi indokaira való hivatkozással helyben hagyta. A másodfokú bíróság végzésében a 90/2011 BK. Véleményre valamint a 2011.2301 EBH döntésre hivatkozással kifejtette, hogy a hamis tanúzás bűncselekményének én nem vagyok sértettje, így pótmagánvadás benyújtására nem vagyok jogosult, amelyből következőleg a jogi képviselőm útján benyújtott vádindítvány nem a jogosulttól származik.

[7] Mindezen történeti tényállás alapján az alábbiakban jelölöm meg az Alaptörvényben deklarált jogaimnak a megsértését az eljárás során:

[8] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése deklarálja a törvény előtti egyenlőséget, amely alkotmányos követelménynek a büntetőeljárás során is maradéktalanul érvényesülnie kell. Ezen alkotmányos követelményből következően az eljárás során érvényesülnie kellett volna a Be. rendelkezéseinek annak megítélése során, hogy a lefolytatott büntetőeljárás során milyen eljárási minőségben veszek részt, amely eljárási minőségem pedig nem más, mint a sértetti pozíció, mint ahogy az már fentebb kifejtésre került. A sértetti pozícióból következőleg – amelyet az eljárás során az ügyészség el is ismert, mivel az ügyészi határozatokban panaszjog került a részemre biztosításra valamint a panaszt elutasító határozatban az ügyészség kioktatott a pótmagánvádas eljárás lehetőségére – jogosult vagyok arra, hogy a hamis tanúzás miatt folyamatban lévő eljárásban pótmagánvádlóként fellépjek, amely jogomat az eljáró bíróságok kizárták azzal, hogy az eljárási törvénnyel ellentétesen nem sértettként kezeltek. Mindezt akként, hogy míg az eljárási törvény sértetti fogalma alapját jogom lett volna arra, hogy pótmagánvádlóként fellépjek, nem is törvényi rendelkezés, hanem jogelméleti

¹ A jelenleg hatályos 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: új Be.) 50. §-a is hasonlóképpen szabályoz: „A sértett az a természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek a jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény közvetlenül sértette vagy veszélyeztette”.

rendelkezés – az adott bűncselekmény jogi tárgyára hivatkozással – alapján ettől elzártak, a vádindítványomat elutasították. Mindezt akként, hogy míg a sértett jogi fogalmát konkrétan meghatározza az eljárási törvény, addig a bűncselekmény jogi tárgyának fogalma és annak rendszertani meghatározása egyetlen egy törvényi rendelkezésben sem került szabályozásra.

[9] Az eljárási bíróságok azáltal, hogy törvényi rendelkezése (Be) ellenére, nem törvényi rendelkezésre hivatkozással (jogirodalom) arra a megállapításra jutottak, hogy nem vagyok jogosult pótmagánvádas eljárás megindítására megsértették a törvény előtti egyenlőség alkotmányos követelményét, mivel törvényen kívüli okokra hivatkozással elzártak attól, hogy a törvényben biztosított jogommal élhessek. Az ügyben eljárási bíróságok törvényi felhatalmazás nélkül szelektáltak abban a kérdésben, hogy ki jogosult egy adott bűncselekmény esetében sértettként fellépni és ki nem, amely oda vezetett hogy a törvényben biztosított jogommal élni nem tudtam, az ez irányú kezdeményezésemet a bíróságok elutasították.

[10] Különösen sérelmes a számomra a bíróságok ezen eljárása abban a tekintetben, hogy azon ok, amelyre az elutasító határozatok hivatkoztak az én esetemben még csak fenn sem állt, hiszen az, hogy egy adott bűncselekmény rendszertanilag hova kerül besorolásra – mely fejezetben helyezi el azt a jogalkotó – még nem jelenti azt a jogirodalom esetében sem, hogy az adott bűncselekménynek csak és kizárólag egyetlen egy jogi tárgya lenne és csak ezen egyetlen egy jogi tárgy fogalma alapján lehetne meghatározni a sértett eljárásjogi kategóriáját. Azt nem vitatom, hogy valamilyen rendező elv alapján – a felesleges ismétlések elkerülése végett – az adott bűncselekményeket el kell helyezni a büntető törvénykönyvben, azonban ez nem jelenti azt, hogy csak és kizárólag egyetlen egy jogi tárgya lenne az adott bűncselekménynek. Maga a jogirodalom is ismeri az elsődleges, másodlagos, harmadlagos jogi tárgy fogalmát arra az esetre, amikor egy bűncselekmény több védendő érdeket is sért vagy veszélyeztet. Jelen esetben bár az elsődlegesen védendő érdek az igazságszolgáltatás rendje, az abba vetett bizalom, de emellett védendő érdekként jelenik meg a hamis tanúzással érintett személynek a tisztességes eljáráshoz való joga is, az, hogy az ügyében eljáró hatóságok/bíróságok a valóságnak megfelelő tényekre, bizonyítékokra alapítottan hozzák meg a döntéseiket. A valótlan bizonyítékok ugyanis nem csak az igazságszolgáltatásba vetett bizalmat csorbítják, hanem ténylegesen igen komoly, kézzel fogható hátrányt okoznak annak a személynek is, akinek az ügyében a hamis tanúzás bűncselekménye elkövetésre kerül. Különösen igaz ez abban az esetben – mint az én ügyemben – amikor éppen azon tanúvallomás alapján kerül a büntetőjogi felelősség megállapításra, amelyre a hamis tanúzás bűncselekménye vonatkozott, amelynek tartalmával kapcsolatosan „igen komoly jogi aggályok” merülnek fel. Ezen esetben nem csak az igazságszolgáltatásba vetett bizalom csorbul, hanem az érintett személynek – jelen esetben nekem – **tényleges érdeksérelmet okoz a hamis tanúzás elkövetése**. Ezen érdeksérelmem alapján állapítható meg az, hogy a hamis tanúzás bűncselekménye több jogi tárggyal rendelkezik, amelyek közül csak egyetlen egy – de nem kizárólagos – az igazságszolgáltatásba vetett bizalom.

[11] **Egyértelműen az ügy sértettje vagyok, mivel [REDACTED] hamis tanúvallomásra alapítottan elítélt a velem szemben eljáró bíróság.**

2011. október 12. napján 21 óra körüli időben [REDACTED] szám alatti családi házban valamint az előtt, [REDACTED] hirtelen jött elköltözési szándéka okán vitatkozás és szóváltás alakult ki [REDACTED] között. Ezen történésekkel kapcsolatosan több szálon indult meg a büntetőeljárás.

██████████ szám alatti ingatlanban megjelentek az Edelényi Rendőrkapitányság rendőrei, név szerint ██████████ és valamennyi, az ingatlanban tartózkodó személyt meghallgatták az előző napon történtek vonatkozásában. Ennek keretében meghallgatásra került ██████████ is.

██████████ meghallgatásáról a 05020/3036/2011/ált szám alatt készült rendőri jelentés, amely azt tartalmazta, hogy „a helyszíni intézkedés során a ██████████ családban a családon belüli erőszak semmilyen formáját nem tapasztaltam, egyik hozzátartozó vonatkozásában sem, illetve irányában sem. Továbbá szabálysértést, bűncselekményt nem észleltem, intézkedésre okot adó körülmény nem volt.

Ezen rendőri jelentés részben ██████████ nyilatkozatán is alapult, akit az intézkedő rendőrök külön, a többi családtag jelenléte nélkül hallgattak meg.

Ugyanezen a napon – 2011. október 13. napján – az Edelényi Rendőrkapitányság épületében is hivatalosan meghallgatták ██████████ amely kihallgatásra ██████████ egyedül, jogi képviselő nélkül érkezett. A jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy ██████████ kihallgatásán csak az azt foganatosító rendőr, ██████████ r.zls. volt jelen.

██████████ ezen kihallgatása során immáron jegyzőkönyvbe mondta ugyanazon dolgokat, amelyeket az intézkedő rendőröknek mondott el a ██████████ szám alatt.

2011. november 7. napján ██████████ ismételt kihallgatásra került az Edelényi Rendőrkapitányságon, amely kihallgatásán már jogi képviselő is jelen volt. Ezen kihallgatása során továbbra is fenntartotta az általa már korábban elmondottakat, azokat ismételt megerősítette. Hangsúlyozandó, hogy ekkor ██████████ akként nyilatkozik, hogy nem valósult meg semmilyen bűncselekmény.

Két hónap múlva, 2012. január 13. napján került sor ██████████ ismételt tanúkihallgatására, ugyancsak az Edelényi Rendőrkapitányságon. Ekkor ██████████ a korábban tett vallomásaival teljesen ellentétesen nyilatkozott a 2011. október 12. napján történtek vonatkozásában, amelynek magyarázataként azt adta elő, hogy a korábbi tanúvallomásait kényszer hatása alatt tette. Ezen vallomásában előadta, hogy a 2011. október 12. napján történtek miatt őt személyi szabadságában korlátozták, felügyelet nélkül nem mehetett sehová, megtiltották a számára, hogy családtagjaival szóba álljon. Ugyancsak ezen tanúvallomás tartalmazza azt is, hogy „bár a korábbi kihallgatásomkor a rendőr megkérdezte, hogy biztosan így történt-e, akkor valóban azt mondtam, hogy úgy volt, de csak azért, mert ott volt az ügyvéd és hallotta, mint mondok.”

Ezen kihallgatásán ██████████ akként nyilatkozott hogy „Szintén nem voltam szemtanúja annak sem, de hiszek ██████████ hogy fizikálisan őt is bántalmazta és a fejét a járdába verte.” (mármint ██████████)

Ezt követően egy hónap múlva, 2012. február 17. napján ismételt ██████████ tanúkihallgatására került sor az Edelényi Rendőrkapitányságon. Ezen kihallgatásakor továbbra is fenntartotta a 2012. január 13. napján tett vallomását, azzal, hogy az esetet követően „rendesen a házban tartottak, onnan sehová felügyelet nélkül nem mehettem. A lakás kulcsomat elvették.”

Ugyancsak ezen vallomásában nyilatkozik az alábbiak szerint:

„... észrevettem, hogy tőlem 5-6 lépésre a földön fekszik ██████████ felette görnyedve a fejét fogta és azt a járdába ütötte”.

A Kazincbarcikai Járásbíróság a 14.B.848/2012/108 szám alatt meghozott elsőfokú ítéletének alapjául [REDACTED] vallomását (vallomásait) is elfogadta, a döntésének meghozatala során figyelembe vette. Kiemelte a járásbíróság, hogy „egymást kölcsönösen alátámasztják testvérével, [REDACTED] ([REDACTED] vallomásának az értékelése), hogy I. r. vádlott ([REDACTED]) beverte [REDACTED] fejét a betonba az udvaron.

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 7.Bf.156/2016/10 szám alatt helybenhagyta a Kazincbarcikai Járásbíróság 14.B.848/2012/108 szám alatt meghozott ítéletét.

[12] Az eljáró bíróságok eljárásuk során sértették az Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdésének valamint (7) bekezdésének a rendelkezéseit is, figyelemmel az alábbiakra:

[13] Az Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált független és pártatlan bírósághoz való jog valamint a tisztességes eljáráshoz való jog magába foglalja annak a követelményét, hogy az eljáró bíróságok csak és kizárólag a jogszabályoknak megfelelően eljárva hozzák meg döntésüket, amely során jogosultak, de egyben kötelesek is a jogszabályok teljes körű alkalmazására. Arra azonban nem jogosultak az eljáró bíróságok, hogy egy törvényi rendelkezést lerontsanak, és azt a jogalkotói szándékkal, a törvényi szabályozással ellentétesen, szűken értelmezzenek, mint ahogy az az én esetemben történt a sértett fogalmának a jogalkotói akarattal ellentétes, szűkítő értelmezésével. Az eljáró bíróságok – a Kúria gyakorlatára hivatkozással – lényegében jogot alkottak azzal, hogy a bírói gyakorlatra hivatkozással a Be. sértett fogalmát leszűkítették és bizonyos eseteket abból kizártak. Az eljáró bíróságok átvették a jogalkotó „feladatát” és a törvényi rendelkezéssel ellentétes „állásfoglalásuk során” nem a törvényi rendelkezést értelmezték, hanem további – a jogalkotó által nem szabályozott – többletfeltételeket szabtak meg a sértet fogalmához kapcsolódóan. Mindezt akként, hogy ezen „értelmezés” - mivel Kúriai „értelmezésről” van szó – nem csak az adott ügghöz kapcsolódik, hanem valamennyi állampolgárra kiterjed, mivel az ítélezés egységessége érdekében azt valamennyi bíróságnak alkalmaznia kell. A Kúria azonban nem jogalkotó szerv, így nem jogosult az állampolgárok széles körét érintő szabályozást adni, arra csak a jogalkotói hatáskörrel feljogosított szerveknek van felhatalmazása.

[14] Nem tekinthető függetlennek és pártatlannak azon bíróság, valamint nem tekinthető tisztességesnek az az eljárás, amely eljárás során annak ellenére nem történik meg a bírósági eljárás lefolytatása, hogy annak törvényi feltételei teljeskörűen fennállnak, maradéktalanul megvalósulnak. A bíróságok azon eljárása, amely szerint törvényi előfeltételek hiányában sem folytatja le a pótmagánvádas eljárást megkérdőjelezi a pártatlanságot, hiszen egy külső szemlélő számára olybá tűnik a bíróság eljárása, mintha **az eljárás egyik résztvevőjét a másik résztvevő rovására előnyben részesíti**, amely látszat nyilvánvalóan ellenkezik a független és pártatlan bíróságba vetett bizalommal.

[15] Az ügyben eljáró bíróságok eljárása azon okból sértik a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogot, hogy bár törvényileg szabályozottan, a jogalkotói akaratnak megfelelően lehetőségem van pótmagánvádas eljárás lefolytatására, azonban ezen **törvényi jogomat a bíróság előtt nem gyakorolhatom, mivel törvényen kívüli okokra hivatkozással az eljárás lefolytatásától elzártak**, így az igényérvényesítési jogomat korlátozták, ténylegesen kizárták.

[16] Mindezeket túlmenően az eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított azon alapjogomat is, hogy hathatóság jogorvoslattal éljek a

számomra sérelmes döntéssel szemben. Ebben a körben ellentmondás van az eljáró bíróságok gyakorlatában abban a tekintetben, hogy míg egyfelől nem vagyok jogosult pótmagánvád benyújtására azon az alapon, hogy nem vagyok sértett, addig – bár csak formálisan – de az elsőfokú döntéssel szemben jogorvoslati lehetőséget biztosítottak a részemre. Formálisan, mivel a másodfokú határozatban a jogi képviselőm által leírtakra érdemben nem válaszoltak, a másodfokú bíróság döntésében erre vonatkozólag megállapítás nem szerepel, lényegében a Miskolci Törvényszék a Miskolci Járásbíróság végzésnek az indokolását egészítette ki a bírói gyakorlatra való hivatkozással. Azonban a jogi képviselőm által, a fellebbezésben leírtak vonatkozásában érdemi indokolást a határozat nem tartalmaz, annak ellenére, hogy maga a **másodfokú bíróság is megállapította végzésében, hogy a hamis tanúzás bűncselekményének passzív alanya vagyok, aki ellen a cselekmény közvetve irányul.**² Lényegében tehát a másodfokú bíróság megállapította azt, hogy a hamis tanúzás bűncselekményének azon passzív alanya vagyok, akire a cselekmény – még ha közvetetten is – irányul, vagyis a cselekmény a jogomat vagy jogos érdekemet sértette vagy veszélyeztette, de ezen megállapítása ellenére a bírói gyakorlatra hivatkozással fenntartotta azon jogi álláspontot, hogy a cselekménynek nem vagyok sértettje. Ezen bírósági megállapításból pedig azon következtetés vonható le, hogy érdemben nem került a fellebbezésem elbírálására abban az értelemben, hogy mivel az elsőfokú bíróság döntése a „bírói gyakorlatnak” megfelelő volt, így annak megváltoztatására alap nem lehet.

[17] Mindezen jogsértésekre figyelemmel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt vizsgálja ki és a sérelmezett jogszabálysértő/Alaptörvényt sértő bírói döntéseket semmisítse meg.

[18] A Miskolci, mint másodfokú bíróság által meghozott, sérelmezett döntésével szemben Magyarországon igénybe vehető rendes jogorvoslat nincs, a végzés rendkívüli jogorvoslattal sem támadható.

[19] Hozzájárulok, hogy az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra legyen hozva, ellenben az indítványban szereplő személyi adataim ne kerüljenek nyilvánosságra.

Debrecen, 2018. július 31.

Tisztelettel:

...

kérelmező

Melléklet:

Kazincbarcikai Járásbíróság 14.B.848/2012/108 számú ítélete

Pótmagánvád

Miskolci Járásbíróság 38.B.271/2018/2 számú végzése

Fellebbezés

Miskolci Törvényszék 3.Bf.231/2018/4 számú végzése

² Miskolci Törvényszék 3.Bf.231/2018/4 végzés 3. oldal (8) bekezdés